Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

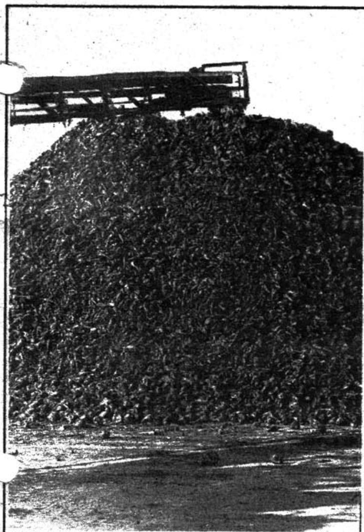
Газета Верховної Ради України

№ 182 (682) ♦ Субота, 25 вересня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ДОСТРОКОВІ ВИБОРИ ПРИЗНАЧЕНО:
до Верховної Ради — 27 березня, Президента — 26 червня 1994 року.

Детальніше читайте на 2-й стор.

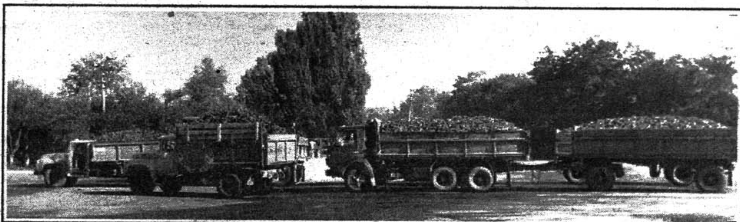
Цукор восени рахують

Восени не лише курчат рахують. Скільки важливих і, що головне, невідкладних справ приносить землеробам ця золота пора року! Встигай лише справляться — завтрашній день може і холодними дощами пролитися, і навіть морозом дихнути. Ось і поспішають буряківники Ставищенського району зібрати вирощене, адже цукор — це справжнє багатство нашої держави.

На знімках: водій колгоспу «Україна» Василь Курбат; буряковий конвеєр — у дії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Київська область.

Продиктовано в номер

Вихідний — значить виходити на мітинг?..

Певне, неділя у Донецьку знову буде мітинговим днем. Цього разу ініціатором виступає крайова організація Соціалістичної партії. Як щойно повідомила її прес- служба, 26 вересня по всій області планується провести мітинги і зібрання під девізом: «Чи буде жити Донбас завтра?»

Епіцентром недільних акцій соціалістів знову стане за традицією центральний майдан Донецька, що й сьогодні носить ім'я Леніна. Разом із соціалістами на тутешній мітинг виявили бажання вийти комуністи, «інтеррухівці», представники «Громадянського конгресу України» та Партії праці. Серед питань, що мають обговорюватися цього вихідного дня: підтримка Економічного союзу, виведення України із кризи, соціальний захист прав трудящих.

Запишіть і нас у страйкарі!

На адресу Координаційної ради незалежних профспілок України надійшла телеграма з Іллічівська, в якій страйком морського торговельного порту сповіщає про свій намір приєднатися до заклику незалежних профспілок влаштувати 28 вересня попереджувальний страйк.

Інцидент на ЧФ

Прес-центр Міністерства оборони України розповсюдив заяву з приводу оприлюдненої деякими засобами масової інформації заяви прес-центру ЧФ, у якій йшлося про інцидент між підрозділом морської піхоти ВМС України та береговими військами Чорноморського флоту. « Як стверджує прес-центр ЧФ, морські піхотинці двічі здійснювали напади на танковий полк дивізії берегових військ, а 18 вересня цього року на КПП саперними лопатами та кийками побили трьох військовослужбовців ЧФ. Натякаючи на причетність до цих «провокацій» Головного штабу Збройних сил України, командування ЧФ всю відповідальність за можливі наслідки покладає на Міністерство оборони України», — говориться у заяві прес-служби МОУ.

(Закінчення на 4-й стор.)

«Нордекс» відкриває кран

В Україну почала надходити нафта, закуплена групою компаній «Нордекс» у Росії. Обсяг цих поставок — близько 100 тис.тонн щодоби. Вартість нафти, яка поставляється, становить близько 88 доларів США за тонну.

Перший заступник голови концерну «Украгротехсервіс» Василь Мушко в інтерв'ю кореспондентові Укрінформу підтвердив надходження нафти, однак сказав, що її формальне приймання відбудеться дещо пізніше. Це пов'язане з механізмом обліку системи «Транснафта», по якій проводяться поставки. За словами Василя Мушка, «Нордекс» фінансує поставки нафти в Україну на суму до 100 млн.доларів, планується, що щомісяця її надходитиме 1,5-2 млн.тонн.

Столиця Олімпіади 2000 року — Сідней!

П'ять міст претендували на почесну місію: приймати Олімпійські ігри 2000 року — Берлін, Манчестер, Стамбул, Пекін та Сідней. І от на Сесії МОК, що проходила в Монте-Карло, перевагу було віддано австралійському місту Сідней.

(Продовження на 4-й стор.)

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження Почесною відзнакою Президента України

За визначний особистий внесок у створення та організацію виробництва автомобіля «Таврія» ПОСТАНОВЛЯЮ:

Нагородити Почесною відзнакою Президента України генерального директора Запорізького автомобільного заводу виробничого об'єднання «АвтоЗАЗ» КРАВЧУНА Степана Івановича.

Президент України Л.КРАВЧУК

м. Київ

23 вересня 1993 року

Указом Президента України від 23 вересня 1993 року групі працівників підприємств Запорізького виробничого об'єднання «АвтоЗАЗ» присвоєні почесні звання України за значний особистий внесок у розвиток вітчизняного автомобілебудування, забезпечення серійного випуску конкурентоспроможного автомобіля малого класу «Таврія».

Серед них 62 робітники, 25 інженерно-технічних працівників та спеціалістів, 13 службовців.

Усі вони відзначаються високим кваліфікаційним рівнем підготовки, досконало знають специфіку виробництва, активно впроваджують прогресивні технології і передові методи організації праці.

Упереддень Дня машинобудівника Президент України Л.Кравчук привітав робітників, службовців, інженерний склад виробничого об'єднання «Запорізький автомобільний завод «АвтоЗАЗ» із знаменною датою — 130-ю річницею від дня заснування.

Викликає повагу, говориться в привітанні, що «АвтоЗАЗ» навіть у кризових умовах упевнено нарощує обсяги виробництва конче потрібних для нашої молодої держави машин, розширює кількість модифікацій автомобілів, освоює нові зразки і підвищує їх якість, оволодіває новими методами господарювання.

«АвтоЗАЗу» — 130 років

Найстарішому підприємству України — Запорізькому автомобільному заводу — виповнюється 130 років.

Які плани у запорізьких автомобілебудівників на майбутнє? Вже розроблено варіант автомобіля «Таврія» з п'ятьма дверцятами і на кінець цього року з конвеєра зійдуть перші промислові зразки. Завершується розробка машини з трьохоб'ємним кузовом ЗАЗ-1103. Є дизайнерський проект супермодної краплевидної форми кузова автомобіля ЗАЗ-1106. У XXI століття «АвтоЗАЗ» сподівається в'їхати на сучасній моделі автомобіля.

На знімку: художники-дизайнери Галина Карлова та Марина Власюк добирають сучасні тканинні матеріали для оформлення салону автомобіля.

ЯКИЙ ЖЕ ДОГОВІР ЩЕ ТРЕБА?..

Із виступу Голови Верховної Ради України І. С. Плюща на восьмій сесії Верховної Ради України 22 вересня 1993 року

Я висловлюю думку як народний депутат і гадаю, що хоч би як ми сьогодні зробили, — розглядали це питання чи не розглядали, — все одно була б певна частина в суспільстві, як з однієї сторони, так і з другої, незадоволена. І все ж думаю, що Верховна Рада зробила правильно, включивши це питання до розгляду і широкого обговорення.

Потративши в цілому багато часу на обговорення, ми забули про те, що у цьому ж залі 10 грудня 1991 року Верховна Рада ратифікувала Угоду про утворення Співдружності незалежних держав, якою передбачена можливість економічного і політичного співробітництва. Я зачитую статтю 7 цієї Угоди:

«Високі Договірні Сторони визнають, що до сфер їхнього спільного співробітництва, яке здійснюється на рівноправній основі через координаційні інститути Співдружності, належать: консультації в галузі зовнішньої політики; розвиток спільного економічного простору, участь у загальноєвропейському та євразійському ринках, митна політика; розвиток власних систем транспорту і зв'язку; охорона навколишнього середовища, участь у створенні всеосяжної міжнародної системи екологічної безпеки; міграційна політика; боротьба з організованою злочинністю».

То, скажіть, хто заважав створити таку економічну співдружність? Який ще треба договір для того, щоб налагодити спільний економічний простір? Що ще потрібно?

Хочу послатися і на статтю 5 Угоди СНД, у якій говориться про те, що Високі Договірні Сторони визнають і поважають територіальну цілісність одна одної і недоторканність наявних між ними державних кордонів; вони гарантують на взаємній основі відкритість наявних між ними державних кордонів для безперешкодних контактів їхніх громадян, передачі інформації в рамках Співдружності; і з цією метою у найближчий час вироблять відповідну правову базу. То хто заважає, скажімо, зробити такий режим кордону, який сприяв би здійсненню всього того, що зазначено в цій статті?

Але є ще й стаття 10 цієї Угоди, де записано: «Кожна з Високих Договірних Сторін залишає за собою право призупинити або припинити дію цієї Угоди, або окремих її статей, повідомивши про це учасників Угоди за рік». Що ж зробила одна з високоповажних сторін, приймаючи рішення щодо Севастополя? Чи повідомила вона нам за рік про свої наміри? Як вона діяла, виконуючи статті 5 і 10 Угоди СНД? Про це всі ми добре знаємо. То як тоді можна розцінювати такі дії, таке ставлення до Угоди, яку підписали за Республіку Білорусь — Шушкевич і Кебич, за Російську Федерацію — Єльцин і Бурбуліс, за Україну — Кравчук і Фокін.

Чому ж не працює сьогодні ця Угода і що ще треба до неї, щоб налагодити не тільки економічний союз, а й співробітництво в інших сферах на рівноправних, взаємовигідних умовах? Як бачите, дехто вважає, що не вистачило надзвичайних, наддержавних централізованих структур. І ось у новому Договорі, який запропоновано, якраз і передбачені ці структури.

І останнє. Я вважаю, що Президенту і делегації України треба їхати на зустріч глав країн СНД. Але там потрібно розглядати, чому не виконується Угода, підписана два роки тому. Чому не працюють інші договори й угоди, яких за цей час прийнято близько 270, а дехто й називає 300 документів з різних питань. Чому вони сьогодні не діють? Хто розвалив, скажімо, Об'єднані стратегічні збройні сили — Україна чи Росія? Були ж створені вони з участю глав держав СНД, головнокомандуючим якими вони призначили маршала авіації Шапошникова. А через півроку, коли в Росії створили власні збройні сили, генерал армії Грачов не «спрацювався» з маршалом Шапошниковим. В Росії дійшли до того, що самі ліквідували посаду головнокомандуючого Об'єднаними Збройними Силами.

Отже, я радив би усім тим, хто хоче вже вкотре підписати документ, який теж, напевне, не діятиме, проаналізувати вже підписані документи, дати відповідь, чому вони не працюють, а потім створювати інші. І треба діяти відповідно до чинного національного законодавства, міжнародних норм і правил.

МАЄМО ОДНУ УКРАЇНУ, ОДИН НАРОД

Із виступу Президента України Л. М. Кравчука на засіданні Верховної Ради 22 вересня 1993 року

Ми обговорюємо сьогодні питання, яке має історичне значення.

Немає сумніву в тому, що у Верховній Раді і в Україні в цілому існують дві точки зору на проблему економічного союзу. Якщо ми приймемо одну з них, то проти цього виступлять прибічники іншої. Мені здається, що не треба силовими методами нав'язувати народові ту або іншу точку зору. Маємо знайти рішення, яке відповідало б інтересам України. А ці інтереси полягають в тому, щоб насамперед налагодити порядок в економіці.

Ніякий союз, я погоджуюся з тими, хто це говорив, не виведе Україну з економічної катастрофи. Водночас нині не можна обійтися без ринку СНД. Тому я завжди виступав і виступаю за те, що нам потрібно використати цей ринок, щоб підняти економіку України. Статистичні дані показують, що 70 відсотків комплектуючих і сировини для промислового виробництва ми одержуємо з країн СНД.

Водночас при вирішенні питання про економічний союз слід виходити з того законодавства, яке ми напрацювали за майже два з половиною роки. Попри всі його недоліки, це законодавство незалежної держави. Якщо ми поважаємо себе, Конституцію і закони, то не можемо поставити підпис під документом, який перекреслює наше законодавство.

Я на це не піду. Як би мене не критикували справа чи зліва.

Не можна нехтувати і тим, що Україна є членом СНД, підписала відповідні документи і має брати участь у всіх переговорних процесах, в тому числі у зустрічах голів держав — членів Співдружності.

Верховна Рада має з розумінням поставитися до того, що переговори і знаходження компромісних рішень — це завдання виконавчої влади, Президента.

Проект Договору, про який зараз іде мова, в багатьох своїх пунктах не відповідає нашому законодавству, але йдеться про те, чи брати Україні участь в економічному союзі і в якому статусі?

Тому я хотів би, щоб ми сьогодні зрозуміли одне. Для того, щоб не зіткнути думок людей, а потім і самих людей, ми можемо брати участь в економічному союзі або співтоваристві лише як асоційований член, зробивши відповідну заяву. Інший підхід означав би необхідність змінити всю ситуацію з нашим законодавством і Конституцією.

Мені здається, що народні депутати зрозуміють стан справ і не захочуть мати двох Україн. Якщо не знайдемо компромісної точки зору — програємо. Україна програє.

Хочу вам нагадати, той, хто сварився з Росією, програвав. Це абсолютно ясно. І те, що в нас в Україні непроста ситуація, яку ви добре знаєте, це також правда. Тому давайте будемо розумними, не нагнітатимемо пристрасті, а знайдемо компромісне рішення.

Хотів би сьогодні вас попросити не драматизувати ситуацію і не накручувати, вибачте за таке слово, народ України. Події в Росії засвідчили, наскільки це небезпечно.

Події в Росії засвідчили також, що законодавча і виконавча влади мають домовитись і конституційно підійти до вирішення владних проблем. Прошу вас, всіх наших громадян зрозуміти, що маємо одну Україну, один народ. І Боже нас борони зробити такі кроки, які можуть розділити цей народ. А такі спроби робляться. Я дуже прошу вас зупинитися. Тому що те, що сьогодні є, це важко. Але коли будуть і далі ділити Україну, то наслідки стануть справді трагічними.

ПАТ. АЛЕ ПОСТАНОВУ ПРО «НІЧИЮ» НЕ ПРИЙНЯТО

Денне і вечірнє засідання 23 вересня

Після перерви на пленарному засіданні ВР депутати продовжили обговорення питання про референдум щодо довіри чи недовіри Верховній Раді і Президенту. Було багато конкретних зауважень до проекту постанови з цього питання, внесеної на розгляд Президією Верховної Ради і Президентом, але жодного рішення так і не було прийнято.

Депутат Стецьків (Львівський виборчий округ № 275) заявив, що наполягання на проведенні референдуму є спробою відтягнути нові вибори. Депутат Мороз з притаманною йому скрупульозністю запропонував провести референдум з цілого ряду питань, у тому числі із символіки держави, гарантування державою безплатного лікування, освіти, пенсійного забезпечення тощо. Депутат Головатий запропонував доручити прийняття нової Конституції новообраному парламентові і розвести в часі вибори нової Верховної Ради і Президента та місцевих Рад. Цю ідею — послідовного обрання нової законодавчої влади і Президента — підтримували й інші промовці.

Сподобалася багатьом депутатам пропозиція депутата Демидова (Республіка Крим) вийти з пропозицією перенести зустріч глав держав СНД до Києва: лідери Росії, мовляв, відмовляться летіти до столиці України, а з рештою керівників Україна укладе прийнятні угоди.

Потім зі спробою переконати депутатів проголосувати за проект постанови виступив Президент України Л. Кравчук. Подальше обговорення питання довело: нових пропозицій не буде. Але голосування знову нічого не дало. Довелося Голові Верховної Ради І. Плющу запропонувати ще обговорити питання у постійних комісіях і закрити майже на годину раніше пленарне засідання.

Костянтин ПАРИШКУРА.

ПРОТИСТОЯННЯ ЗАКІНЧИЛОСЬ

Ранкове засідання 24 вересня

Кажуть, що все геніальне — просте. І якщо брати за критерій оцінки цю думку, то під час ранкового засідання Верховна Рада України прийняла до геніальності просте рішення. І напевне, єдино правильне, яке послабило напруженість в державі. Як тільки було проголосовано за проект рішення про відміну Всеукраїнського референдуму щодо довір'я (недовір'я) Президенту України та Верховній Раді, а натомість призначення виборів народних депутатів України на 27 березня 1994 року, Президента України — на 26 червня 1994 року, натовп людей, який пікетував Верховну Раду, почав танути прямо на очах. А через кілька хвилин площу біля парламенту покинули і екіпіровані для вуличних сутичок стражі порядку. Напевне і шахтарі, які готувалися до страйку, теж заспокоїлися після прийнятого парламентом рішення.

Далось воно, звичайно, не просто. Майже рік про нього говорили в стінах Верховної Ради і поза ними. Різні політичні сили, щоб здобути прихильність виборців, час від часу виступали за дострокові вибори Верховної Ради. Тож головуючий Іван Плющ, вловивши, очевидно, настрій залу, після виступів представників від постійних комісій не дав «заговорити» питання, а майже одразу ж поставив на голосування. Без перебільшення можна сказати, що парламент прийняв історичне рішення — Закон про дострокові вибори до Верховної Ради України, Президента України.

Він був зустрінутий оплесками на балконі, де сиділи гості та представники засобів масової інформації. А це доводиться бачити не часто. І тепер, коли над депутатами не висить дамоклів меч питання «коли», хотілося б, щоб вони спокійно і зважено продовжували працювати. Щоб дійсно в пам'яті людей про цю Верховну Раду залишилася добра згадка.

Василь ТУГЛУК.

Інтерв'ю в кулуарах

Василь ВАСИЛЬЄВ, народний депутат України:

Як на мене, Верховна Рада в ці дні займається... марнуванням часу. Поміркуйте самі, ще влітку під тиском шахтарських страйків було прийнято рішення про референдум. Одне слово, було припущено помилки, наслідки якої досить великі. Ніхто чомусь не запитав: «А яку кару понесли «хрещені батьки» того страйку і його лідери, які вільно пересуваються територією держави и підбурюють людей?» Тим часом Україні завдано чималого збитку — близько 800 мільярдів карбованців. Додамо до цього величезний моральний і психологічний збиток. Виходить, можна все руйнувати і не нести за це жодної відповідальності. Гадаю, що наш парламент, який наближається до фінішу своєї роботи, повинен зробити добру справу: заборонити страйки, які руйнують економіку держави зсередини...

Володимир СЕВАСТЬЯНОВ, народний депутат України:

Проаналізувавши засідання Верховної Ради в середу, яке було спрямоване в певне русло, вигідне для Президента і спікера, зробив висновок, що наш парламент перетворився на говорильню, а нас, депутатів, просто використали. Президент добре знає, що є сили, які «за» підписання Економічного союзу з країнами СНД. То — центристи, комуністи. Але є й націонал-патріоти, які взагалі не бажають ніяких угод. Утім, як на мене, гасла останніх: вмерти, але не стояти на колінах — нагадують більшовицькі. Жити або вмирати не нам, а народові. Президент підпише Договір. Але який? Мене найбільше вразило, що жоден депутат на тому засіданні не вніс жодних поправок до проекту Договору. Хоча пропозицій набралося б чимало. Я, зокрема, проти спільного рубля — російського. Тут має бути спільна валюта на зразок європейського ЕКЮ. Економічний союз СНД нам потрібен, мов повітря. Адже ні Україна, ні Росія, ні інші наші сусіди зі сходу та півночі нездатні поки що інтегруватися до європейського ринку, маючи старі технології, неякісні товари. Як жебраки, ми маємо виживати разом. Станемо багатші, тоді й вийдемо на міжнародний ринок. Але, на жаль, Президент їде до Москви і підпише той варіант Договору, який нам, вважаю, не потрібен. Потім треба буде його ратифікувати. Але Верховна Рада не зробить цього. І тоді хто буде в очах народу винен? Знову парламент, який не має, на жаль, стратегічного мислення.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ЛІТО ЗАКІНЧИЛОСЯ. «ЛІТНІЙ» ЧАС ТАКОЖ

Наші читачі вже знають, що з 26 вересня цього року на території України скасовується дія «літнього» часу. Ми попросили голову Державної комісії єдиного часу і еталонних частот, голову Держстандарту України Юрія СЕВЕРІНОВА відповісти з приводу цього на кілька запитань.

— Розкажіть, будь ласка, яке значення для України має порядок обчислення часу на її території?

— Мета нашої держави — інтеграція її народного господарства до світової економіки. Однією з важливих умов, що сприяє цьому, є обчислення часу на території України відповідно до світової практики. Це становить передумову для розвитку економічних міждержавних відносин, організації міждержавного зв'язку і транспортних сполучень, міжнародної торгівлі, наукових досліджень тощо.

— У чому ж полягає світова практика в обчисленні часу?

— 1884 року Міжнародний астрономічний конгрес запропонував порядок обчислення часу згідно з міждержавною системою поясного часу. Цю систему основано на умовному розподілі поверхні Землі меридіанами на 24-годинні пояси з однаковим відрахунком часу в межах кожного окремого поясу і різницею часу в суміжних поясах, що становить одну годину. Починаючи з нульового поясу, що включає початковий грінвічний меридіан, ці пояси позначають в напрямку на схід номерами — від 0 до 23.

Міжнародну систему годинних поясів прийняла переважна більшість країн світу. До того ж за рекомендацією Європейської економічної комісії ООН країни Європи щорічно, з останньої неділі березня до останньої неділі вересня, запроваджують, так званий, «літній» час. Реалізують це переведенням годинної стрілки на одну годину вперед. Образно кажучи, літньої пори населенню пропонують вставати на годину раніше. Доведено, що запровадження «літнього» часу сприяє заощадженню у споживанні електричної енергії, заощаджує енергоресурси країн.

— Природно, що Україна не може стояти осторонь від загальноєвропейського порядку.

— Звичайно. Ми живемо в «європейському домі», і додержання загальних правил для нашої країни дуже бажане. Територія України лежить у другому міжнародному годинному поясі, частково навіть виходячи за його межі — на сході у Луганській, Донецькій, Харківській областях, на заході — Закарпатській та Львівській. Принагідно хочу сказати, що поясний час наближається до місцевого, який визначається обертанням Землі навколо Сонця. Саме місцевим часом люди хочуть користуватися і в роботі, і в побуті. Виходячи з цього, Кабінет міністрів України 20 березня 1992 року прийняв Постанову за № 139, згідно з якою на всій території України встановлено дію часу другого міжнародного годинного поясу і запровадження введення та скасування «літнього» часу.

— Але ж відомо, що окремі громадяни невдоволені запровадженим порядком обчислення часу. В чому тут річ?

— Так, до Верховної Ради і Кабінету міністрів України протягом 1992—1993 років надійшла порівняно невелика кількість листів — всього 57. У більшості з них йдеться про те, що по закінченні робочого дня залишається мало «світлого» часу для роботи в садах, на городах. Будівельники пишуть, що восени через ранні сутінки гіршають умови праці на відкритих майданчиках. На цій підставі вони пропонують відмовитися від поясного часу. Проте вони не враховують того, що це ставить нашу країну в несприятливі умови в міжнародному співробітництві.

Розв'язати цю проблему можна й по-іншому: органи місцевої виконавчої влади вправі самі встановити в своїх регіонах початок робочого дня в трудових колективах підприємств і організацій, тобто з урахуванням місцевих особливостей та побажань більшості працівників, узгодивши ці питання з міністерствами і відомствами, особливо з транспортниками та енергетиками. Як це, до речі, роблять у Криму та в деяких інших областях України.

— А яку думку з приводу обчислення часу мають міністерства і відомства?

— Держстандарт України надіслав відповідні запити до дев'ятьох міністерств і відомств. Як свідчать листи-відповіді, більшість з них прихильно ставиться до введення в Україні другого поясного часу і до запровадження «літнього» часу.

Зокрема, Міністерство транспорту просить залишити без змін обчислення часу, бо це дає можливість без ускладнень узгоджувати рух транспорту на міждержавних лініях та дальніх маршрутах. Міненерго наводить переконливі статистичні дані на користь введення «літнього» часу: значно знижується добове навантаження на енергосистеми.

— Ви сказали, що впорядкуванням використання робочого часу і часу по закінченні робочого дня можуть займатися місцеві органи влади. Але ж цю роботу в межах такої великої країни, як наша, треба комусь координувати.

— Ви маєте рацію. Нещодавно за постановою Кабінету міністрів утворено Державну комісію єдиного часу і еталонних частот. Відбулося засідання Комісії, на якому було розглянуто саме результати аналізу пропозицій про вдосконалення обчислення часу в Україні. Комісія підтвердила необхідність додержання встановленого урядом порядку обчислення часу і звернулася до Кабінету міністрів з проханням рекомендувати органам місцевої виконавчої влади впроваджувати на підпорядкованих їм територіях, за погодженням із зацікавленими міністерствами і відомствами, регіональні і місцеві графіки роботи промислових і сільськогосподарських підприємств, установ, організацій, місцевого транспорту і закладів соціальної сфери, погоджувати роботу приміського транспорту з регіональними графіками роботи промисловості. Комісія також постановила покласти на органи місцевої виконавчої влади прийняття організаційних заходів для забезпечення ефективної роботи промисловості та сільського господарства, сповіщати офіційно через засоби масової інформації населення регіону про нові графіки роботи підприємств, установ, організацій за місяць до їх введення, а також надсилати в ті ж строки відповідну інформацію до Державної комісії єдиного часу і еталонних частот.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

МІЖНАРОДНОГО БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО ДО ГРОМАДЯН, ДЕРЖАВНИХ, КОМЕРЦІЙНИХ І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ

30 вересня 1993 року виповнюється 127 років від дня народження Михайла Грушевського — найвидатнішого українського історика, патріарха новітньої Української держави і її першого Президента.

Розуміючи, що народ без історії, без минулого не має майбутнього, Грушевський, ще студентом Київського університету св. Володимира, вирішив написати історію України. З невеликими перервами він писав її все своє життя. Одинадцять томів «Історії України — Руси» Михайла Грушевського, які йому вдалося написати, попри всілякі перешкоди ворогів України, є, по суті, історичним паспортом українського народу, сертифікатом великого внеску України до світової цивілізації і культури.

В Україні ця книга була заборонена як за царя, так і в недавні часи. Ставши незалежною, Україна розпочала видання цієї національної книги, незважаючи на скрутне економічне становище. Передплатники вже одержали 1-й та 2-й томи «Історії України — Руси» Михайла Грушевського. Нещодавно до магазину «Наукова думка» (вул. Михайла Грушевського, 4) надійшов у продаж черговий, 3-й том. Вартість тому 2250 крб. Фонд Михайла Грушевського щиро дякує всім доброчинцям — окремим громадянам і організаціям, що фінансово підтримали видання цього тому, зокрема банк ВІДРОДЖЕННЯ, Укрінбанк, Ощадбанк, Градобанк, Вабанк, турфірма Початок, українсько-американське СП «Віннер форд Київ» та ряд інших.

Міжнародний благодійний фонд Михайла Грушевського, однією з національних програм якого є видання Повного зібрання творів Михайла Грушевського (понад 60 томів) та всієї його епістолярної спадщини, розпочав збір коштів на видання 4-го та наступних томів «Історії України — Руси» Грушевського. Народ України живо відгукнувся на ініціативу фонду Грушевського, і вже зібрано значну суму. Немалі кошти виділила і держава, але цього, за сучасних цін та інфляції, не досить. Орієнтовна вартість видання одного тому тиражем 100.000 примірників — 550—600 млн. крб.

Просимо вас підтримати видання цієї національної книги України. Список усіх доброчинців, державних, комерційних та громадських організацій, що внесли благодійні пожертвування на видання 4-го та наступних томів «Історії України — Руси» Михайла Грушевського, буде з вдячністю надруковано в цих томах окремими сторінками. Народ України має історію, а вдячні співвітчизники шанують свого Літописця. Щиро вдячні за благодійну допомогу.

Банківські рахунки Міжнародного фонду Михайла Грушевського (в крб.): № 70161140/700242 в Укрбанку «Відродження», МФО 300421 (у ВКВ): № 104070331 Укрбанк «Відродження» в Агропромбанку «Україна» кор. рах. 073608.

Виконавчий комітет Міжнародного фонду Михайла Грушевського.

Польовий стан

«БУКСУЄ» ОСІННІЙ КОМПЛЕКС

У скрутному становищі через нестачу пального опинилися господарства області. Перед дилемою — сіяти озимі чи збирати буряки — став Новоукраїнський район, одержавши всього 11 тонн солярки. Вирішили зачекати кілька днів, назбирати хоч кілька десятків тонн і сіяти, поки є волога. А місцевий цукрозавод нехай почекає. Ще гірше становище в Олександрівському районі, де вимушено припинили силосувати кукурудзу. Заповнили траншеї наполовину, та й стали, бо нема чим возити, а незакритий силос псується. Не краще й в інших районах. Область щодня одержує лише по 160—200 тонн пального і не знає, як розподілити ці крихти, бо навіть до мінімальної потреби дуже далеко.

— Росія продає пальне комерційним структурам, — каже заступник начальника облсільгоспуправління Микола Єременко. — То чому б державі не взяти постачання у свої руки? Адже ми й так платимо по 4 мільйони за тонну, то хоча б знали, де його шукати, кому кланятися.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

УРОЖАЙ У МІЛІЦЕЙСЬКИХ ПОГОНАХ

Напередодні жнив в області передбачалося зібрати по 32 центнери зерна з гектара. Та прогноз «провалився». І слава Богу, адже намолотили на 6—8 центнерів більше.

І все-таки я засумнівався. Звичка, знаєте. Раніше як було? Передбачали більше, а збирали менше. Звинувачували, звичайно ж, погодні умови — чи то спеку, чи то дощ. Що чи хто допоміг цього разу?

— Міліція, — сказав мені в одному селі сивий дідусь. — Це вона не дала розкрадати зерно. От і вийшло, що все воно потрапило на токи і елеватори...

Лукавив дід? Ні. Як повідомив на брифінгу начальник головного управління Державної служби з боротьби з економічною злочинністю МВС України генерал-майор Віктор Гвоздецький, цього літа правоохоронці взяли дійову участь у збереженні врожаю від його розкрадання.

— Отже, коли слова не діють, треба вживати суворих заходів? — запитав я начальника відділу обласного управління внутрішніх справ Валентина Леонтьєва.

— Саме так вирішило керівництво нашого міністерства, і уряд підтримав його. Нам це додатковий клопіт, але ж проповідями великий справі не зарадиш. Тому і «кинули» весь особовий склад на жнива. Поїдете в район — переконаєтеся.

На току — як на току. Пахощі свіжого зерна, гуркіт машин. Серед гаму почув такі слова: «Ось приїде Плавуцький...» Він приїхав. Тут ми познайомилися. До цього чув за нього, розмовляючи з головою райради, народним депутатом Хижняком, представником Президента у Немирівському районі Матієнком, заступником начальника райвідділу міліції Полігасом. Вони, як й інші районні керівники, були також задіяні в спільних вахтах на лані. Але основний тягар ліг на плечі начальника відділу захисту економіки РВВС В. Плавуцького.

Віктор Іванович прибув до села Райгорода, бо там сталася перша «надзвичайна пригода». Один із водіїв завіз на подвір'я свого знайомого 6 «кубинських» мішків зерна (майже півтонни). «Сміливець» не зважив на велику роз'яснювальну роботу й на те, що в районі створено оперативні групи захисту врожаю. Всього таких груп 43 — в 40 господарствах і на трьох приймальних пунктах.

Не знаю, чи зроблять це комп'ютери, а ось я підрахував, що близько 20 відсотків із тих 30, що губилися всі роки після дозрівання урожаю, зберегла міліція.

Жнива ще тривають. Йде збирання кукурудзи, соняшнику, буряків. Та чомусь не всі керівники сприйняли за благо чергування міліції в їхніх господарствах. Майже третина голів сільрад, призначених райрадами керувати оперативними групами, не були, за словами Плавуцького, на токах. То як же буде в час осінніх польових робіт? Чи красти кукурудзу або буряки тим самим дозволено?

Іван ВАЛЬКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Вінницька область.

ДАЄШ КАРТОПЛЮ!

Згідно з розпорядженням тимчасового виконувача обов'язків глави Полтавської обласної держадміністрації В. Шапрана, студентам і школярам запропоновано допомогти селянам зібрати урожай осінніх культур. Пропозицію прийнято. Тисячі юнаків і дівчат прибули на плантації картоплі, овочів, у садки. У студентів з'явилася можливість заощадити свої мізерні кошти на харчуванні, адже годують їх у господарствах не лише смачно і калорійно, а й практично безкоштовно. По-друге, допомога надається лише за двосторонніми угодами — натуроплатою. Отже, на зиму учнівська молодь може заготовити вдосталь овочів і фруктів.

Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

Продиктовано в номер

Інцидент на ЧФ

(Початок на 1-й стор.)

У цій заяві зазначається, що «18 вересня цього року мав місце випадок позастатутних відносин між військовослужбовцями ЧФ та ВМС України. Двоє морських піхотинців, що доставляли продукти до польового штабу роти, були побиті солдатами частини берегових військ Чорноморського флоту. Того ж дня було побито ще одного військовослужбовця ВМС України. За фактом інциденту військова прокуратура гарнізону порушила кримінальну справу». У заяві прес-служби МОУ підкреслюється, що перенесення фактів позастатутних відносин моряків- чорноморців у політичну площину не сприяє стабілізації обстановки, що склалася у зв'язку з затягуванням розв'язання проблеми Чорноморського флоту. Разом з тим у заяві висловлюють занепокоєність, що останнім часом військовослужбовці Чорноморського флоту припустилися ряду хуліганських дій щодо військовослужбовців Збройних сил України: вони вимагають від українських моряків відмовитися від державної символіки України, знущаються за належність їх до Збройних сил України тощо. Як сказано у заяві, з цього приводу міністр оборони України ще 11 вересня цього року звернувся до командувача ЧФ з листом, у якому висловив надію, що він як службова особа знайде можливість вплинути на ситуацію. Відповіді від адмірала Е. Балтіна поки що не отримано.

«Міністерство оборони України завжди виступало за цивілізовані шляхи розв'язання проблем, що є на Чорноморському флоті, безумовне виконання чинного законодавства і ніколи не підштовхувало підпорядковані йому війська на провокаційні дії». «Міністерство оборони України звертається до командування Чорноморського флоту з пропозицією спільно посилити роботу з забезпечення порядку та дисципліни у військах, зберігати витримку та виваженість у ході подальшого розв'язання питання Чорноморського флоту».— підкреслюється у заяві.

Податкова інспекція пропонує...

Як повідомила регіональна газета «Східний часопис», маріупольський металургійний комбінат «Азовсталь», користуючись тим, що Кабінет міністрів дозволив направляти валютну виручку безпосередньо на закупівлю обладнання, використав спочатку 546,7, а потім 314 тисяч доларів США не за цільовим призначенням. Саме тому Донецька податкова інспекція запропонувала металургійному комбінату сплатити податки в сумі 256 тисяч 231 долар США.

«Берегиня»— знову на Волині

Другий Міжнародний фестиваль українського фольклору «Берегиня» розпочався у Луцьку з вдячної молитви за врожай у Свято-Троїцькому соборі: «Дай Боже, щоб і на той рік уродився хліб!» Після цього відбувся обжинковий похід центральною вулицею міста до Замкового майдану, в якому взяли участь майже 100 фольклорних колективів, що приїхали на Волинь з різних регіонів України, а також українські фольклорні групи з Польщі, Словаччини, Росії, Білорусі, Югославії, Прибалтики.

За чотири дні великого фольклорно-етнографічного дійства Луцьк побачив у виконанні фольклорних колективів старовинні обжинкові, літньо-осінні обряди, почув духовні, стрілецько-повстанські і табірні пісні.

В сміттярі — за конкурсом

Звичні структури, покликані підтримувати чистоту в місті, останнім часом, з усього видно, в Одесі не справляються з обов'язками: вулиці й подвір'я тут вкрай занедбані, купи сміття не вивозяться, буває, тижнями. Тому міськвиконком вирішив оголосити конкурс для охочих збирати й вивозити тверді побутові відходи. За належну платню, зрозуміло.

Дім, у якому хочемо жити

В'ячеслав Осинський, народний депутат Верховної Ради Республіки Крим, директор орендного підприємства «Ялта»— гість нашої газети.

І зовсім не тому, що за кілька днів — День туризму, а як людина незалежна у своїх судженнях і якій є що сказати, яка не боїться відстоювати власні погляди.

Крісло для гостя

— В'ячеславе Федоровичу, ви очолюєте величезний — чи не найбільший в Україні готель «Ялта». Взявши його в оренду три роки тому, колектив розраховував і на прибуток, і на те, що розпоряджатиметься ним на власний розсуд. Що з того вийшло?

— Ми живемо в іншій ситуації, ніж три роки тому. Майже 50 готельних господарств України об'єдналися тоді, щоб мати власну програму розвитку, створювати спільні фонди, з тим щоб розвивати туризм у нашій країні, зробити прибутковою цю статтю державного бюджету. Але не так сталося, як гадалося. З розпадом Союзу, розривом економічних зв'язків відчутного удару зазнав і туризм, а відокремлення його в самостійну галузь не привело до зростання ініціативи і розширення можливостей.

— Можливо, приватизація підприємства колективом, на яку ви колись покладали великі надії, поверне справи на краще?

— І тут оптимізму не надто багато. Готель «Ялта» має справу з зовнішньоекономічною діяльністю. А закони у цій галузі постійно змінюються. Величезні проблеми з нестабільністю національної валюти. Яка вартість, скажімо, українського карбованця? А звідси — яка вартість нашого підприємства?

Ми планували свою роботу за ринковими законами, коли кінцевим результатом будь-якої діяльності є прибуток. Але про який прибуток можна говорити, коли ти сьогодні маєш мільярд, а завтра він уже нічого не вартий...

— Який же вихід?

— Я вбачаю його — хоча б частково — у дозволі на обіг інших валют, коли вже національна нестабільна. Тоді рано чи пізно стабілізується становище (хай навіть воно буде жахливо низьке) нашого карбованця. **— А як виживає ваше підприємство?**

— Приймаючи іноземних туристів, ми одержуємо великі валютні прибутки. Але, хоч як це і прикро, все зводиться до того, як прожити .. лише сьогоднішній день, до вечора. У такій ситуації практично неможливо планувати майбутнє. Та ще абсурдність законів, за якими доводиться жити. Скажімо, таке питання, як віза в Україну. Мало того, що ціна її надзвичайно висока, — вона ще й змінюється по кілька разів на рік. А я вважаю, що ціна її має бути символічна, бо виграш у валюті, яку привезуть в Україну іноземні туристи, буде багато вищий, ніж та дещиця, яку вторгуємо на візах.

І такі безглуздя не лише в нашій галузі.

— Чому ж, на ваш погляд, склалася така ситуація?

— Бачите, ми сокирою розрубали дві взаємозв'язані економіки без будь-якої програми чи плану. Прикро, але доводиться визнавати, що в Україні за час її незалежності нічого не змінилося у кращий бік — ані в економіці, ані в законотворчості. Наші закони не розкріпачили трударя, не дали людям можливості самим себе прогодувати. Чому в нас розширюються сфери впливу тіньової економіки? Тому що для нормальної не створено умов.

Ми не розв'язали жодного глобального питання — енергоносіїв, палива... А чому? Тому, що нема майбутнього у тих, хто не пам'ятає минулого. Ми забули і ще одну народну мудрість: не можна руйнувати старий дім, не звівши нового. Ми розвалили старий будинок — економіку, яка, що дивовижно, та якось працювала, а не побудували новий, хоча б тимчасовий. Де нам тепер жити?

— Хотіли поговорити про туризм...

— Жодна галузь не розвиватиметься нормально без розв'язання головного питання — у якому домі ми хочемо жити...

Інтерв'ю взяла

Валентина ПИСАНСЬКА.

Щось новеньке

ІНТЕЛЕКТ ДЛЯ АРМІЇ

Виклик тим хлопцям, які бояться служити в армії, кинули шість юних львів'янок. Таку можливість надано дівчатам з відкриттям у Львові багатопрофільного військового відділення Львівської політехніки. Вони тут дістануть спеціальність військових перекладачів.

Окрім дівчат на нове відділення зараховано ще 130 юнаків. На початку вересня курсанти склали присягу на вірність народові України.

Унікальність Львівської політехніки, створеної на базі військового училища,— в інтеграції військової і цивільної освіти. Цього року сюди приймали слухачів з восьми спеціальностей. Військових перекладачів та психологів допоможе готувати університет, командирів мотострілецьких підрозділів, інженерів і геодезистів — політехніка, диригентів — музичний інститут, організаторів фізпідготовки та спорту — інфізкультура.

На фото: присягу приймає курсант Олена Коваленко.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА.

Вітаємо!

Свято зі сльозами на очах

23 вересня Полтава відсвяткувала 50- річчя визволення від німецько-фашистських загарбників. 732 дні тривала окупація. Окупанти знищили майже всі промислові й культурні заклади. По області закатовано, розстріляно, спалено майже 222 тисячі військовополонених і мирних жителів.

У ці дні до Полтави з різних куточків України та з-за кордону приїхали дорогі гості, колишні воїни-визволителі. У програмі свята покладання квітів до могил воїнів і партизанів-підпільників, мітинг-реквієм біля меморіалу «Солдатської слави», марш-парад духових оркестрів, військово-повітряне свято, концерт на Співочому полі Марусі Чурай і феєрверк. У наступні дні святкові торжества відбудуться по області, зокрема, 29 вересня в Кременчуку.

Григорій ГРИНЬ.

Повертаючись до надрукованого

Вдаримо мільйоном по злиднях...

Мер Львова, глава міської адміністрації в азартні ігри не бавиться, однак він виграв понад мільйон, здолавши тривалий судовий марафон із народним депутатом України Михайлом Швайкою. Депутат офіційно — на одному з пленарних засідань Верховної Ради — звинувачував мера в тім, що той «загнав» 400 квартир і не навів ніяких доказів. Мер оцінив образу своєї честі і гідності у 200 мінімальних окладів. Народний суд Личаківського району Львова зобов'язав Михайла Швайку вибачитися і заплатити позивачеві один мільйон 300 тисяч карбованців. Інфляція за час судового марафону «з'їла» частку цього пирога, а все, що залишилося, мер має намір передати обласній асоціації інвалідів.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Спорт

Столиця Олімпіади 2000 року — Сідней!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Як стверджують фахівці, окрім морального задоволення, сіднейці матимуть величезний матеріальний зиск. Очікується, що в олімпійські справи столиці Ігор - 2000 буде інвестовано п'ять мільярдів доларів, буде відкрито 160 тисяч нових робочих місць.

На австралійській землі це вже друга Олімпіада. Далекого 1956 року в Мельбурні проходили подібні комплексні змагання. Ті ігри запам'яталися багатьом завдяки блискучим виступам українських гімнастів Лариси Латиніної, Бориса Шахліна, Віктора Чукаріна, Юрія Титова, п'ятиборця Івана Дерюгіна, важкоатлета Ігоря Рибака, футболіста Йосипа Беци, які вибороли найвищі нагороди. А ще веслувальників Ігоря Ємчука та Георгія Жиліна, легкоатлета Віктора Цибуленка, які стали призерами Олімпіади.

Сподіватимемося, що до Сіднея на Ігри вирушить представницька команда України і вона прославить нашу державу видатними результатами і перемогами.

Хокей

За турне — «добре»...

Чемпіонат МХЛ. «Крилья Советов» (Москва) — «Пардаугава» (Рига) — 3:2, СКА (Санкт-Петербург) — «Сокіл» (Київ) — 1:1, «Кристал» (Саратов) — «Металург» (Магнітогорськ) — 4:5, «Лада» (Тольятті) — «Трактор» (Челябінськ) — 7:2, «Металург» (Череповець) — «Торпедо» (Нижній Новгород) — 4:4, «Торпедо» (Ярославль) — «Спартак» (Москва) — 4:3.

Після цих матчів турнірну таблицю очолює магнітогорський «Металург» — 14 очок. Далі йдуть: «Лада» — 13, московське «Динамо» і «Крилья Советов» — по 12, «Торпедо» (Ярославль) — 11, «Сокіл», «Пардаугава», «Трактор» — по 10 очок...

Нагадаємо, що український клуб провів турне з чотирьох матчів вісії Росії. Його підсумок досить успішний. Наші земляки виграли два поєдинки, один звели внічию і один програли. Якщо «Сокіл» і надалі так виступатиме на чужих майданчиках, за умови позитивних результатів вдома, то літати йому високо.

Тепер у понеділок київські хокеїсти прийматимуть свого сусіда по турнірній таблиці — «Крилья Советов». На жаль, цей цікавий поєдинок пройде не в Республіканському палаці спорту, де міг би зібрати величезну глядацьку аудиторію, а в тренувальному комплексі на вул. Мельникова, 46. Ціни за оренду найбільшої льодової арени країни такі, що аж зашкалюють. Що ж, бідний наш народ, який позбавлений і хліба, і видовищ.

Але попри все, гадаємо, справжні прихильники «Сокола» прийдуть у понеділок на матч земляків (він почнеться о 18.30) і підтримають їх... морально.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Військові відомства починають співробітничати

Процес демократії у державах СНД, зокрема України й Росії, не перерветься, наголосив Президент України Леонід Кравчук під час зустрічі з міністром оборони Великобританії Малколмом Ріфкіндом.

Стосовно «гарячих» точок на території СНД, український Президент сказав, що одні з основних причин цих конфліктів — нерозв'язані військові проблеми. Від їх розв'язання значною мірою залежить встановлення миру в цих регіонах.

Інформуючи про результати зустрічей в Україні, глава міністерства оборони Великобританії Малколм Ріфкінд наголосив, що мета його візиту — вироблення механізмів взаємодії міністерств оборони України та Великобританії.

З «гарячих» точок

«В'ЯЗНИЦЯ НЕСЕРБСЬКИХ НАРОДІВ»

Професор Загребського університету Младен Матіч — відомий політолог в колишній Югославії. Автор понад десяти студій, багатьох статей про міжнаціональні відносини в цій країні. Довгий час проживав в Сараєві. Хорват.

— Пане Матіч, що, на вашу думку, лежить в основі югославського конфлікту?

— З історичної точки зору хорватський народ довгий час був, образно кажучи, в рабстві. Ще у 1918 році, коли була створена так звана версальська Югославія, в якій панували серби. То була в'язниця для несербських народів. При Тіто ця тенденція не тільки збереглася, але й посилилася.

В останні десятиліття сербів представляли як основний фактор югославського антифашистського руху в роки другої світової війни. Але це далеко не так. Академік Франьо Туджман, інші незалежні вчені говорять, що хребтом боротьби з гітлерівцями в Югославії були хорватські та словенські комуністи на чолі з Тіто, який, до речі, — хорват. Навіть Черчілль у своїх мемуарах писав, що в Сербії не було ніякого партизанського руху. Свою компартію серби створили незадовго до приходу Червоної Армії, тобто в 1944 році. Але згодом саме вони з великодушною допомогою Тіто взяли владу в свої руки і диктували правила гри.

Хочу зазначити, що війна в 1992 році — це вітчизняна війна хорватів проти сербського поневолення, війна за незалежність. На парламентських виборах наш народ дав зрозуміти, що він бажає свободи, самостійності своєї держави. Втручання Сербії та Чорногорії в наші справи — це класичний приклад агресії. Тож в основі югославського конфлікту — політика Белграда.

— Між іншим, агресором вважають і Хорватію...

— Я не згоден. На совісті Сербії і Чорногорії — три війни, які вони розв'язали в Словенії, Хорватії, Боснії та Герцеговині. Загреб визнав незалежність Боснії та Герцеговини. Ця країна є суб'єктом міжнародного права, членом ООН. Хорватія не бере участі в бойових діях там. Агресорами є Сербія та Чорногорія.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Москва: хроніка подій

Сьогодні у Кремлі буде проведено спільне засідання трьох груп Конституційної наради: представників органів самоуправління; партій, громадських рухів, профспілкових організацій та релігійних конфесій; товаровиробників і підприємців. **Адміністрація Президента РФ запросила колишніх депутатів Російської Федерації (скликання 1990—1995 рр.) взяти участь у діяльності Конституційної наради.**

***

Міністерство юстиції РФ виступило з роз'ясненням правової основи дій Президента щодо здійснення поетапної Конституційної реформи в Росії. Воно заявило, зокрема, що указ Президента необхідно розглядати як засіб виходу з ситуації глухого кута, що склалася. Видавши його, Б. Єльцин, хоча й вийшов за формально юридичні межі, діяв відповідно до конституційних принципів народовладдя.

***

На засіданні Президії уряду Росії прийнято рішення про створення постійно працюючого штабу, котрий би взяв на себе контроль за виконанням указу Президента. За підписом В. Черномирдіна главам адміністрацій країв, областей, автономних округів, автономних областей направлено телеграму. В ній йдеться, що рішення ВР РФ, документи, що розповсюджуються за підписом Руцкого, з 20 години 21 вересня не мають законної сили, виконанню не підлягають.

***

Ввечері 23 вересня здійснено напад на будинок штабу об'єднаних збройних сил СНД у Москві. У нападі брали участь вісім чоловік, озброєних автоматами. Бандити відкрили вогонь. Пострілом впритул вони вбили капітана міліції, який знаходився на патрульній службі. Бандитська випадкова куля наздогнала й жительку сусіднього будинку, пенсіонерку. В перестрілці поранено співробітника міліції.

Уряд вживає найрішучіших заходів щодо забезпечення безпеки громадян у Москві та на всій території Росії. Рада Міністрів прийняла постанову, в котрій Міністерству внутрішніх справ доручено організувати додаткове патрулювання громадських місць.

***

У Російському «Білому домі» проходить скасований Президентом десятий надзвичайний з'їзд народних депутатів РФ, котрий з 22 години до 4 години 24 вересня розглядав єдине питання — «Про політичне становище у РФ у зв'язку зі здійсненням державного перевороту».

Зайнявши крісло глави держави у президії «з'їзду», Руцкой закликав «відбити бажання у Єльцина презирливо ставитися до Конституції». Він обіцяв видати низку указів у соціальній сфері, зокрема указ про щоквартальне індексування заробітної плати. Він також закликав населення почати кампанію громадянської непокори уряду, а армію — відмовитися від нейтралітету, перейшовши на його бік. Б. Єльцину запропоновано «добровільно припинити свої антиконституційні дії».

Згідно з «Франс прес», за «усунення» Б. Єльцина проголосували 636 депутатів, а за призначення «президентом» Руцкого — 635.

***

Прес-секретар Президента В. Костіков виступив із заявою, де сказано: «колишні депутати колишньої Верховної Ради, діючи у політичній ізоляції, що поглиблюється, відчуваючи свій політичний крах, вживають спроб залякати населення і політичних діячів, які підтримують дії Президента. Зовсім фальшивими є й заяви Руцкого про те, що регіональні керівники і частина військових підтримують його. Необхідно уточнити, що О. Руцкой не має зв'язку з регіонами і дістає інформацію винятково в коридорах «Білого дому».

Фінансові жахи

Нещодавно Центральний банк Литви перерахував 20 мільйонів литів до комерційного банку «Литімпекс». Такий щедрий «внесок» був зроблений у той час, коли решта банків республіки боролася за одержання кредитів на конкурсній основі. Справа набула широкого розголосу. У вересні парламентська комісія з розслідування економічних злочинів доручила департаменту держконтроля здійснити перевірку Центрального банку Литви й «Литімпексу».

Контролери взялися за роботу й виявили чимало порушень. Суть їх зводиться до того, що спочатку кредит було виділено, а вже потім почали створювати різноманітні документи, аби узаконити зроблену оборудку. Але найцікавіше у цій історії те, що контролери не виявили документа, у котрому було б зазначено, кому й коли «Литімпекс» має повернути 20 мільйонів литів. Найімовірніше кредит у 20 мільйонів литів просто поповнив ресурси «Литімпексу». Результати перевірки передані до парламентської комісії з розслідування економічних злочинів. Р.Високавичусу — голові правління Центрального банку Литви пред'явлене обвинувачення у зловживанні службовим становищем. Згідно з законом республіки, йому загрожує позбавлення волі на строк до 3 років чи звільнення з посади, котру обіймає. Поки що обвинуваченому призначено запобіжний захід — підписка про невиїзд. Сейм Литовської республіки і Президент мають розібратися в цій скандальній історії й прийняти рішення, бо лише вони вповноважені вирішувати долю голови правління Центрального банку Литви.

Надія ДОРОНІНА.

Диваки

«МІСТЕР ЧЕРЕВО» ПОЛЮБЛЯЄ ПИВО

У чеському місті Шумпрек проходив конкурс серед володарів великих черев. У ньому взяли участь найпристрасніші прихильники чеського пива. Цікаво, що перед тим як стати перед суддями, учасники змагань «розминалися», доводячи свої черева до «спортивної» форми. Перед журі постало нелегке завдання: визначити чиє черево найбільше і надати переможцю звання «Містер черево». Серед численних учасників конкурсу найбільш череватим визнано Володимира Стелела з міста Мікуловіце. Об'єм його талії — 152 сантиметри.

На знімку: наполегливі "тренування" пивом допомогли В. Стелелу завоювати титул «Містер черево».

Фото ЧТК — ІТАР-ТАРС.

Знахідки

224 кілограми золота для золотого запасу Киргизстану

17 ящиків, 3 з яких — з гвинтівками і 14 — з пудовими золотими зливками 583-ї проби та печаткою «Його Імператорської Величності Казначейського Двору. 1914 рік» виявив у підвалі на території свого подвір'я житель Бішкека Абрам Рубінштейн. На люк, що вів у цей підвал, він наткнувся, розчищаючи ділянку біля щойно купленого будинку. Дослідники вважають, що це золото, можливо, є частиною загадково зниклого скарбу адмірала Колчака. Ця зброя і золото призначалися для представників Антанти в Середній Азії і були доставлені до Пішпека (тодішня назва міста), за припущеннями, влітку 1919 року особистим представником Колчака в садибу одного впливового місцевого купця. Пізніше купець втік до Китаю, його садибу було зруйновано, а на цьому місті побудовано будинок, який і купив А.Рубінштейн.

Знайдене золото А.Рубінштейн безплатно передав Національному банку Киргизстану на підтримку сома. А призначені за законом 25 відсотків знайденого скарбу — в сомовому обчисленні, ясна річ — вирішив отримати тоді, коли, за його словами, сом зрівняється з золотом.

Евген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Контакти

До Америки — по досвід

24 дні, згідно з програмою Кохрана, у США перебуватиме група фермерів з Київської, Хмельницької, Миколаївської, Тернопільської та Рівненської областей. Окрема програма передбачає також приїзд до США банкіра та декількох осіб, що беруть участь у формуванні державної сільськогосподарської політики України. Під час свого перебування у США вони ознайомляться з різними сільськогосподарськими концепціями та технологіями і матимуть можливість споглядати і вивчати сільськогосподарський ринок, його інфраструктуру, функціонування, а також практику організації ферм.

Гортаючи зарубіжну пресу

Агентам доведеться «засвітитися»

Служба внутрішньої безпеки Королівства Нідерланди (БВД) віддала ЦРУ й англійській спецслужбі МІ-5 інформацію про відомих голландців, котрих у 70—80 рр. підозрювали як агентів Штазі — служби держбезпеки колишньої НДР.

Західні спецслужби зайняті цієї миті складанням списку шпигунів колишньої НДР у західноєвропейських країнах. До нього увійде понад 500 високопоставлених дипломатів, політиків, діячів науки й культури з держав Західної Європи. Роботу над створенням такого «довідника» провадять на основі архівів Штазі, а також даних західних спецслужб. Офіційний представник БВД відмовився підтвердити чи спростувати інформацію про те, що голландська сторона також бере участь у складанні цього списку. Проте з його змін випливає, що це було вельми логічно, зазначає газета. «БВД — одна з західних спецслужб, котрі не без успіху боролися зі Штазі. Не без успіху це відбувалося й у Голландії, — сказав він, — і, звичайно, наша служба обмінювалася зі спорідненими організаціями інформацією, котра була для них цікава... За контакти в даному конкретному випадку я нічого сказати не можу». Він не схотів відповісти й на запитання, скільки голландських імен буде фігурувати у списку, який складається.

Одним з відомих голландців, котрий підозрює, що його діяльність могла привернути увагу як Штазі, так й БВД, є депутат другої палати Генеральних Штатів від Християнсько-демократичної партії Мартен Бейнема. Та він запевнює будь-які зв'язки зі спецслужбою колишньої НДР. М.Бейнема був свого часу «дисидентом у лавах ХДП», виступаючи проти розміщення у Голландії американських крилатих ракет. Він також не раз здійснював приватні поїздки до Східної Німеччини й листувався з Ерихом Хонеккером, до того ж на фірмовому парламентському папері для листів. Щоправда, за словами депутата, йшлося при цьому лише за відвідини євангелістів з колишньої НДР споріднених церков у Голландії.

М.Бейнема був також активістом товариства «Нідерланди — НДР» й залишався ним до об'єднання Німеччини. Цю організацію, за свідченням одного з її колишніх членів, від дня заснування 1974 року фінансували СОПН і Штазі.

«Телеграаф» (Голландія).

До редакції звертаються багато дописувачів з різних питань. Найбільше листів — від найменш соціально захищених громадян. Зокрема від учасників Великої Вітчизняної війни, «афганців», «чорнобильців» та інших, які потребують державної підтримки, цікавлять нинішні пільги, гарантії та компенсації.

Виконуючи побажання читачів, юрист В. Снітко підготував систематизований перелік основних пільг, гарантій та компенсацій для окремих категорій громадян.

КАТЕГОРІЇ ГРОМАДЯН / ПІЛЬГИ, ГАРАНТІЇ, КОМПЕНСАЦІЇ	інваліди Великої Вітчизняної війни	учасники Великої Вітчизняної війни	колишні неповнолітні в'язні концтаборів	воїни-інтернаціоналісти, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва	учасники війни в Афганістані та інших військових конфліктів	Герої Радянського Союзу та повні Кавалери ордена Слави
В медичному обслуговуванні						
1. Придбання ліків за рецептами лікарів	безплатно	безплатно	50 %, з числа інвалідів — безплатно	безплатно	безплатно, тим, хто брав участь в бойових діях	безплатно
2. Право на першочергове обслуговування в амбулаторно-поліклінічних установах, на першочергову госпіталізацію	встановлено	ні	ні	встановлено	ні	встановлено
3. Переваги в забезпеченні путівками за місцем роботи до санаторіїв, профілакторіїв	встановлено	встановлено	встановлено	встановлено	встановлено	встановлено
4. Виплата компенсації (за бажанням) замість путівок до санаторіїв, профілакторіїв з урахуванням вартості путівок	встановлено	ні	ні	встановлено	ні	ні
5. Право на виплати за тимчасової непрацездатності в розмірі 100 відсотків заробітку незалежно від безперервного стажу роботи	встановлено	ні	ні	встановлено	ні	ні
Оплата проїзду та забезпечення транспортними засобами						
6. Право безплатного проїзду на всіх видах міського транспорту (крім таксі), а також на залізничному та водному транспорті приміського сполучення і автобусах приміських маршрутів	встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено	встановлено	встановлено
7. Право проїзду залізницею, водним, річковим, повітряним, міжміським автомобільним транспортом по всій території СНД	1-2 гр. — безплатно раз на рік залізничним та річковим і за 50 % плати — повітряним, водним і автомобільним тр., 3 гр. — за 50 % плати — вказаними видами тр. (туди і назад)	50 % — на знижка один раз на рік (туди і назад)	50% — на знижка раз на рік (туди і назад)	1-2 гр. — безплатно раз на рік залізничним та річковим і за 50 % плати — повітряним, водним і автомобільним тр., 3 гр. — за 50 % плати — вказаними видами тр. (туди і назад)	50 % — на знижка раз на рік (туди і назад) для осіб, які мають поранення	безплатно раз на рік залізничним, водним, повітряним, автомобільним тр. (туди і назад)
8. Забезпечення автотранспортом і запасними частинами до нього, компенсація на бензин, ремонт, технічне обслуговування, запасні частини або виплати компенсації на транспортне обслуговування	за наявності відповідних медичних показань	ні	ні	за наявності відповідних медичних показань	ні	грошова компенсація (50 літрів бензину) раз на місяць за наявності автотранспорту
Житлово-побутові пільги						
9. Забезпечення житлом	першочергове	першочергове	в загальному порядку	1 гр. — позачергове, 2-3 гр. — першочергове	першочергове	першочергове
10. Плата за житлову площу та комунальні послуги	50 %	з числа інвалідів — 50 %	з числа інвалідів — 50 %	50%	в загальному порядку	звільняються
11. Черговість і вартість встановлення телефонів	першочергове, безплатно	першочергове	першочергове	першочергове, безплатно	першочергове	позачергове, безплатно
12. Безпроцентна позика, що її надають для спорудження житлових будинків, садових будиночків, кооперативних квартир	встановлено	встановлено	встановлено	встановлено	встановлено	не встановлено
13. Безплатна приватизація квартир	встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено	встановлено	встановлено
У працевлаштуванні						
14. Броня в прийомі на роботу	встановлено	не встановлено	не встановлено	встановлено	не встановлено	не встановлено
15. Право на використання щорічної відпустки у зручний час, а також отримання додаткової відпустки без збереження заробітної плати	встановлено, до двох тижнів (без утримання)	встановлено, до двох тижнів (без утримання)	встановлено, до двох тижнів (без утримання)	встановлено, до двох тижнів (без утримання)	встановлено, до двох тижнів (без утримання)	встановлено, до трьох тижнів (без утримання)
Інші пільги						
16. Розмір неоподатковуваного доходу	1 гр. — 10 неоподатковуваних мінімумів, 2-3 гр. — 5 неоподатковуваних мінімумів	5 неоподатковуваних мінімумів	в загальному порядку	1 гр. — 10 неоподатковуваних мінімумів, 2-3 гр. — 5 неоподатковуваних мінімумів	5 неоподатковуваних мінімумів	звільняються від усіх видів податків
17. Звільнення від сплати земельного податку	встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено
18. Залік військової служби у складі діючої армії до вислуги років (до стажу) на пільгових умовах, а також перебування в концтаборах (гетто)	1 рік — за 3	1 рік — за 3, не діючої армії — 1 рік — за два	1 рік — за 3	1 місяць — за 3	1 місяць — за 3	Х
19. Звільнення від сплати податку з власників транспортних засобів	встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено	встановлено	встановлено
20. Звільнення від сплати державного мита	встановлено	не встановлено	не встановлено	встановлено	не встановлено	встановлено

Своя рука — владика?

Торгівля державним майном під гаслом приватизації поширюється і в армії. Приміром, донедавна єдине місце відпочинку військовиків Хмельницького — гарнізонний Будинок офіцерів став тепер пристанищем для різних комерційних структур, нерідко з досить сумнівною репутацією. Скажімо, один з керівників малого підприємства Монастирський, люб'язно пригрітий під дахом Будинку офіцерів, торік узяв кредит у банку на 7 мільйонів готівкою і безслідно зник.

Нині тут розміщується до десятка малих підприємств. Тіснувато. Тому, мабуть, обласне відділення Комітету по захисту прав військовослужбовців і членів їх сімей розташувався за містом. Спробуй, дістанься!

Офіцери звернулися за роз'ясненням з цього приводу до начальника соціально-психологічної служби бригади, що дислокується у Хмельницькому, підполковника Безбаха. Він же зіслався на те, що усе це відбувається з санкції командуючого Прикарпатським військовим округом. Невже?!

Надія ЧИЖ.

Хмельницький.

ПЕЖО – ОПЫТ ДОРОГ ВСЕГО МИРА!

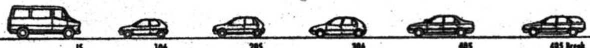
Многократные победители ралли «ПАРИЖ-ДАКАР» автомобили «ПЕЖО» доказали свою прочность, надежность и экономичность, а также свой престиж повсюду – от песков Сахары до автострад Америки.

Автомобили «ПЕЖО» от официального импортера «ИЛТА Киев» – это гарантия и фирменный сервис.

Двигатель – дизельный или бензиновый, дополнительное оборудование, цвет – на Ваш выбор.

ПРОДАЖА: Киев-10, ул. Январского восстания, 11-А тел. (044) 290-40-33, 290-42-48 Львов (0322) 72-26-34, 72-59-28 Донецк (0622) 55-30-94, 99-85-06

СЕРВИС: Киев, Железнодорожное шоссе, 25 тел. (044) 268-40-01

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

УГПП "ИЗОТОП" предлагает всем организациям торговли и радиоэкологического контроля

ШИРОКОДИАПАЗОННЫЙ ДОЗИМЕТР "СИНТЭКС"

Цена (с учетом НДС%) - **12000 крб.**, предоплата

Телефон в Киеве: 268-90-90, 268-31-34, факс: 268-33-93

МП «ПОТЕНЦІАЛ» робить ремонт КПП, РК, двигунів, реалізує запасні частини КАЗ 4540.

Тел.: (044) 277-18-37, 519-00-93, 7-10-67.

ОДИС-W - официальный партнер фирмы **SIEMENS**, представляет продукцию следующих департаментов:

SIEMENS - учрежденческие системы связи: - АТС типа HICOM, телексные, факсимильные аппараты;

SIEMENS - NIXDORF - вычислительная техника:
- автоматизированные банковские системы,
- коммуникационные системы для предприятий,
- многопользовательские системы UNIX,
- системы управления производством.

SIEMENS - средства автоматизации: - промышленные сети и системы управления производственными процессами.

SIEMENS - электробытовая техника: - электробытовая, аудио-, видеотехника.

На основании договора с фирмой **SIEMENS** фирма **ОДИС-W** обеспечивает следующие услуги:
- консультации по выбору интересующей с продукции SIEMENS;
- подготовку проектов и контрактов;
- доставку, установку и адаптацию оборудования и программного обеспечения;
- все виды монтажных и инсталляционных работ;
- работы по гарантийному и послегарантийному обслуживанию.

Наши координаты:

252601, Киев, Украина
ул. Гоголевская, 22/24
тел. 219-24-45
219-24-55
факс 219-24-32

270026, Одесса, Украина
ул. Ланжероновская, 15
тел. 25-85-91
22-03-15
факс 25-85-91

КГЗСА РЕАЛИЗУЕТ

(Киевский государственный завод станков-автоматов)

СТАНОК КОМБИНИРОВАННЫЙ МАЛОГАБАРИТНЫЙ МОДЕЛИ СКМ-160 предназначен для механической обработки изделий из черных и цветных металлов, металлических материалов и дерева.

На станке выполняются токарные, сверлильные и фрезерные операции, а также фугование и распиловка древесины.

СТАНОК ТОКАРНО-ВИНТОРЕЗНЫЙ УНИВЕРСАЛЬНЫЙ, МОДЕЛИ КА-280 (типа 16КА 20) предназначен для выполнения разнообразных токарных работ.

Технические характеристики:
- расстояние между центрами, мм - 1400
- наибольший диаметр обрабатываемого прутка, проходящего через отверстие в шпинделе, мм - 52
- наибольшая длина обрабатываемой заготовки, мм - 1400

УСТАНОВКА "БУЛАТ" предназначена для синтеза твердых материалов и нанесения их в виде покрытий на детали инструментальной оснастки, режущий инструмент, зубные протезы, а также получать декоративные покрытия иммитирующие цвета благородных металлов (золото, серебро).

Позволяет:
- снизить расход режущего инструмента на 50-60%, увеличивая его износостойкость до 5 раз;
- освоить широкий спектр новых товаров народного потребления.

Тел. (044) 442-72-56; 442-82-60.

Французская фирма-производитель предлагает со склада в Киеве медикаменты, зарегистрированные в Украине:

СМЕКТА, ИНТЕТРИКС, ТАНАКАН.

СМЕКТА — энтеросорбент, изготовленный из природной глины, применяется для лечения заболеваний пищевода, желудка, толстого кишечника, острой и хронической диареи у взрослых и особенно у детей.

ИНТЕТРИКС — широкий спектр антибактериального, антигрибкового, антиамебного действия.

ТАНАКАН — прекрасное средство сосудистого действия, растительного происхождения!

Справки по телефонам: 293-65-96, 211-97-15, 229-09-97.

Продажа оптом и в розницу в Киеве:

Прорезная, 3 Аптека «ФАРМА» | Крещатик, 2 «Украинский ДОМ» Аптека «УКРСЕБ» | Леси Украинки магазин «КАШТАН

ЛЕЧЕНИЕ В КЛИНИКАХ

г. Киев, ул. Январского Восстания, 10
Тел. (044) 295-24-47 Тел/факс (044) 290-94-42

ХЛЕБОБУЛОЧНЫЕ ИЗДЕЛИЯ ВЫСШЕГО КАЧЕСТВА ПОМОЖЕТ ВАМ ПРОИЗВЕСТИ

производственно-коммерческая фирма «Зерно», представляющая ведущие турецкие фирмы — производителей оборудования мини-хлебопекарен.

Принимаются заказы на поставки комплектов мини-пекарен в Украину.

Цены при аналогичном качестве и дневной производительности (до 3 тонн хлеба) — в 1,5—2 раза ниже европейских.

Оплата в СКВ, возможен бартер.

Доставка на место и монтаж за счет продавца, гарантийное обслуживание в течение года, поставка запчастей.

Телефоны в Киеве: (044) 263-50-58, 263-42-83. Факс: 267-12-10.

ДО УВАГИ ВИРОБНИКІВ СІЛЬГОСППРОДУКЦІЇ!

Підприємство пропонує консервні цехи для випуску плодоовочевих, м'ясних консервів, ковбасні цехи, міні-пекарні, а також приймає замовлення на поставку різноманітного обладнання для переробки сільгосппродукції.

Телефони у Києві: (044) 276-11-16, 515-57-73.

Соціальний зріз

МЕМОРІАЛ — НЕ В КАМЕНІ

Ще маленьким Леоніда Топтунова тримав на руках перший космонавт Землі Юрій Гагарін. Для декотрих спогадів про цю хвилинку вистачило б на все життя. Та у долі свої закони. Л. Топтунов увійшов в історію людства, можливо, безіменним завдяки іншій миті. Це саме він о першій годині 23 хвилини 26 квітня 1986 року натиснув на кнопку аварійної зупинки четвертого реактора Чорнобильської АЕС. Та замість зупинки стався вибух.

ДО ВОСЬМОЇ ранку разом з колегами Л. Топтунов залишався на блоці, дбаючи про охолодження реактора. А жити йому, двадцятип'ятирічному, залишалося 17 діб...

Так сталося, що чотирирічного Олексія Леонідовича Топтунова взяли на виховання батьки загиблого. За урядовими постановами 1986 року сім'ї загиблих могли отримати житло в Києві. Батьки Л. Топтунова тоді не висловили такого бажання і залишилися в Таллінні, де й раніше проживали.

Але згодом життя в Естонії для «чужаків» ускладнилося. Приміром, незважаючи на пенсійний вік, Федір Данилович Топтунов за естонським законодавством не має права отримувати й крони, бо, бачте, багаторічна служба на Байконурі й праця на одному з закритих таллінських заводів нічого не додали естонській державі. Спасибі Росії — пенсію надсилають звідти. Та найбільше Федір Данилович стурбований долею одинадцятирічного внука, бо вважає, що й у нього в Естонії немає перспектив.

Тож і вирішила сім'я Топтунових, скориставшись правом, заробленим сином, перебратися до Києва. Там чимало друзів єдиного сина, які завжди зрозуміють. Та й сам Федір Данилович і його дружина родом з України — з Сумщини.

Цей намір підтримали в Мінчорнобилі, Спілці «Чорнобиль» України. І не лише організаційно, а й фінансово. Незабаром Федір Данилович міг навіть оглянути свою майбутню квартиру на Троєщині — саме там проживає найбільше евакуйованих з Прип'яті.

Не вистачало лише «дрібнички» — підпису в розпорядженні на видачу житла голови Київської міської держадміністрації І. Салія. Певною мірою, це справді дрібниця. Бо решту підписів уже було зібрано. Але І. Салія змінив Л. Косаківський...

Дбаючи про законність рішень, що приймаються, а заразом, можливо, збираючи «компромат» на попередню адміністрацію, юридичний відділ нової проаналізував і піддав критиці чимало справ. Видав він зауваження і до справи Топтунова, а саме: за чорнобильським законодавством України він не може розраховувати на житло в Києві, бо... не живе в Києві. А колишні постанови уряду до уваги вже не беруться.

Отримавши це зауваження, секретар міської держадміністрації В. Ковтун припинив дію свого підпису на розпорядженні. Тож формальне підписання цього папірця головою адміністрації стало вже неможливе.

А якщо поставитися до справи не формально? Адже зрозуміло, що закон не може передбачити всі можливі ситуації. І в юридичному відділі держадміністрації згодні з цим.

Та як змінити ставлення до справи, коли Ф. Топтунова відмовилися записати на прийом до Л. Косаківського, мовляв, це — питання квартирного управління Києва. Проте хоча начальник цього управління М. Харлим і переконаний, що, крім юридичних законів, треба зважати ще й на моральні, без підпису голови держадміністрації нічого не може вдіяти.

Не розірвала це «зачароване» коло й підтримка Ф. Топтунова з боку перших керівників Мінчорнобиля, Держкоматому, Держатомнагляду та Спілки «Чорнобиль».

А нещодавно, коли після звернення Ф. Топтунова до київської влади вже минуло кілька місяців, «виплило» ще одне юридичне «зауваження»: сім'ї Топтунових спочатку треба отримати українське громадянство. А це вже справа Кабінету міністрів, і, певне — нове коло поневірянь...

І все ж хочеться вірити, що, зрештою, подробиці справи і людяність подолають сліпу букву закону...

І ще. Декотрі, мабуть, спитають: які ще права набули винуватці Чорнобильського лиха? Адже відомо, що у катастрофі звинуватили операторів.

Проте недавно, можливо, саме після відвертих дорікань навесні цього року на адресу МАГАТЕ Івана Плюща під час зустрічі з її генеральним директором Гансом Бліксом навіть у МАГАТЕ почали почуватися ошуканими і переглянули документи про причини катастрофи. Відтоді фахівці атомної агенції за причини аварії вважають передусім конструкційні дефекти реактора. Більше того, в новій доповіді МАГАТЕ дії персоналу АЕС, що за висновками радянських експертів призвели до вибуху, вже не класифікують як порушення, бо насправді такими не були.

Важко сказати, чи відбулася моральна реабілітація операторів тієї нічної зміни. Адже тихі кабінетні висновки іноземних, а ще раніше, й наших експертів навряд чи здатні протистояти розмаху наклепницької кампанії 1986 року — часу незграбного і шаленого початку гласності. Та попри все загиблі оператори заслуговують на добру пам'ять, а їхні близькі — на людське ставлення.

На жаль, ті, хто має подбати про це, часто-густо не вільні від формалізму — правового, бюрократичного чи навіть професійного. Це загальне і, певне, найпомітніше забарвлення стосунків постраждалих з усіма державними та позадержавними чорнобильськими організаціями. Цьому формалізму вже навіть зведено пам'ятник! Саме так, бо, як це не дивно й не прикро, меморіал на Мітинському кладовищі під Москвою, де поховано загиблих від переопромінення, нагадує не лише про лихо й героїзм одних, а й про формалізм інших — у творчому захопленні московські архітектори забули спитатися згоди родичів на пересування могильних плит. Зате із 150 конкурсних пропозицій обрали «найпрофесіональніший» варіант меморіалу. Тепер плити лежать зовсім не там, де могили.

Ф. Топтунов знає місце, де насправді лежить його син. І коли приїжджає, зупиняється там. І посилюється батьківський біль. Бо зневага до мертвих б'є по живих. Б'є звідусіль. Доки?

Олексій БРЕУС.

ЧОГО НАМ КОШТУЄ ДІМ ЗБУДУВАТИ...

Чи можна розв'язати житлову проблему за умов житлової кризи!

СЬОГОДНІ 30 відсотків міського населення залишилися без квартир, бо держава припиняє фінансування житлового будівництва, а підприємства й організації не мають достатньо прибутків для будівництва житла. Людям потрібно самим розв'язувати свою житлову проблему, що за умов економічної кризи та галопуючої інфляції, здається, неможливо: ціна одного квадратного метра житлової площі продовжує зростати й найближчим часом досягне світової (600—800 доларів). Проте вихід з цієї ситуації можна знайти.

Цілковито впевнений, що нагромаджувати капітал слід, купуючи акції тих акціонерних товариств, котрі стопроцентно захищають його від інфляції і нараховують відчутні дивіденди. Це акціонерні товариства структур, котрі виробляють товари і мають власні основні фонди, ціна яких зростає разом з інфляцією, що надійно захищає кошти власників акцій від знецінення, а прибуток, отриманий від реалізації продукції, забезпечує високі дивіденди.

Як розв'язує житлову проблему наша акціонерна компанія «Свитязь»? Кожний акціонер, котрий володіє навіть однією акцією, має перспективу щодо будівництва будинку чи квартири. А той, що купив 100 акцій за ще недавньою курсовою вартістю у 30 тисяч карбованців, отримує готовий котедж на 4—5-му році по їх придбанні, до того ж жодних доплат більше не потрібно, навіть якщо цей будинок коштуватиме хоча б і мільярд. Батьки, котрі дбатимуть за житло для своєї дитини й одразу по її народженні куплять 1—2 акції, через 20 років з обороту вкладу накопичать достатньо коштів для будівництва будинку.

Торік акціонерне товариство індексувало вклади своїм членам на 1100 відсотків (порівняємо: банки змогли зробити те саме щонайбільше на 300 відсотків). Завдяки чому нам це вдалося? Завдяки вкладенню коштів у розвиток нових біотехнологій, машинобудування, сільгоспвиробництва та інших високорентабельних галузей.

АК «Свитязь» вперше в Україні почала промислове вирощування синьо-зеленої водорості тропічного походження — спирулини, яка являє собою практично чистий рослинний білок і містить усі необхідні людині вітаміни, амінокислоти і мікроелементи. 30 грамів сухої маси спирулини за своїми поживними властивостями рівноцінні дев'ятьом кілограмам м'яса. Неоціненні й лікувальні властивості синьо-зеленої водорості, особливо для хворих на діабет, статеву слабість, із захворюваннями серцево-судинної системи, для профілактики пухлин, підвищує вона й захисні властивості організму. Спирулина — високоефективна екологічно чиста добавка до корму тварин і птахів: на тонну його потрібно лише один кілограм водорості, і це повністю забезпечує збалансованість кормів за білками, вітамінами, амінокислотами і мікроелементами.

Вирощування водорості — одне з основних джерел матеріальних і грошових засобів, що дають можливість нам мати власні будівельні потужності, а також наймати будівельні організації з інших областей і споруджувати котеджі в будь-якому куточку України. Як на наш погляд, це найбільш доступний і раціональний на сьогодні вид житлового будівництва, на відміну від дорогого панельного. Життя у містах стає дедалі складніше: квартира в одному місці, гараж — у іншому, дача — у третьому, город ще десь, — ось і кидається городянин, щоб усюди встигнути і якось протриматись у наш важкий і голодний час. А наявність будинку із земельною ділянкою відкидає багато побутових проблем.

У цьому зв'язку ось які постають думки: чи не краще дати черговикам, котрі очікують на отримання квартири, гроші, які становлять 15—20 відсотків її вартості, з тим щоб вони вклали їх у виробництво шляхом акціонування.

Нагромадивши у такий спосіб капітал, вони самі розв'яжуть свою житлову проблему. Їм треба допомогти отримати земельні ділянки. Доки триває проектування, прокладають інженерні комунікації, впорядковують ділянки, акціоновані гроші нарощують належну суму на будівництво будинку (на це йде 3—4 роки). Таке розв'язання житлової проблеми краще за панельне житлове будівництво ще й тому, що створює людині більш здорове середовище для проживання, більш сприятливі екологічні умови.

Акціонерне товариство «Свитязь» акціонує кошти населення республіки через продаж акцій під житлове будівництво, створює умови для розв'язання й інших проблем, та головне — дає можливість нагромадити капітал шляхом придбання державних основних фондів у період майбутньої обвальної приватизації.

Акції товариства можна придбати за адресою: 327003, м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 217, тел.: 24-31-46; 24-03-18. До кінця року їх реалізовуватимуть через поштові відділення.

Іван БУДЗАЙ,
президент Зовнішньоекономічної акціонерної компанії «Свитязь».
Миколаїв.

ГОЛОС України
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 811932.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311182.

1, 4, 5, 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».